

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Monedes sota sospita

LUPA • El jutge que investiga un presumpte desviament de fons públics a Waterloo posa les criptomonedes en el focus judicial i mediàtic **DIVERS** • El bitcoin és la moneda més coneguda però n'hi ha moltes més i amb tipus de canvi i finalitats molt diferents **MATÍS** • Si el govern a l'exili volgués crear una divisa virtual pròpia no seria delictiu; qualsevol comunitat ho pot fer

Laia Bruguera
BARCELONA

Al costat dels 10.000 soldats russos, les criptomonedes són les grans protagonistes del nou capítol del procés. El jutge que investiga un presumpte desviament de fons públics per pagar les despeses de Carles Puigdemont a Waterloo sospita que s'estaria fent servir aquest sistema de pagament per finançar il·legalment la República a l'exili. El magistrat també assenyala que l'equip de l'ex-president volia crear un sistema propi de monedes virtuals per "garantir estabilitat financera i evitar el control de l'Estat en els moviments de capital", cosa que per si sola no seria cap delictiu perquè qualsevol entitat o col·lectiu pot, avui en dia, crear la seva pròpia moneda virtual. En els escrits del jutge i els informes de la Guàrdia Civil, doncs, es barregen conceptes diferents, perquè hi ha criptomonedes molt diverses i també ho són els valors i l'ús que se'n fa.

El bitcoin, que va néixer el 2009, no és només la primera criptomoneda sinó la més utilitzada i coneguda. Mou avui gairebé 250.000 milions d'euros. És també important perquè va ser l'origen de la tecnologia *blockchain*, una plataforma digital descentralitzada formada per una cadena de blocs dissenyada per evitar que la informació que s'hi introdueix pugui ser esborrada o modificada. Tot queda registrat i no hi ha una única empresa o organisme que tingui el poder absolut sobre la informació. Per això és una tecnologia perfecta per fer transaccions financeres —és molt segura— però genera suspicàcies en l'establishment, ja que demostra que podem fer pagaments electrònics sense que hi hagi la banca pel mig i sense que els diners hagin estat emesos per cap autoritat monetària.

Paradoxes del sistema

Com recorda Víctor García Font, professor dels estudis d'informàtica, multimèdia i comunicació de la UOC, les criptomonedes són una forma de fer pagaments digitals en què el control del sistema no el tenen necessàriament els bancs centrals sinó la comunitat que fa servir la criptomoneda. "No hi ha ningú que ho gestioni i tothom ho fa alhora", resumeix. L'essència del bitcoin i altres monedes vinculades al naixement del *blockchain* —com Ethereum— és aquesta, però amb el

Una clienta d'un comerç de Viladecans obre l'aplicació per pagar en Vilawatts ■ ADRIÁN DE LA LLAVE

temps han aparegut paradoxes. Tant el Banc Central Europeu com la Reserva Federal nord-americana i el Banc del Japó s'han posat les piles i han anunciat que en uns cinc anys tindran l'equivalent de les seves divises en criptomoneda, fet que significa que sí que estaran regulades per una autoritat central i tindran un tipus de canvi fix (en canvi, el valor dels bitcoins fluctua en funció de l'oferta i la demanda).

"Els diferents tipus de criptomoneda coexistiran, tindrem una cartera virtual on podran ser-hi totes: els bitcoin, les monedes virtuals creades per entitats com el Barça, per posar un exemple, i les monedes oficials com l'euro o el dòlar, que també passaran a ser criptomonedes en breu, i totes es podran fer servir per pagar i rebre diners", pronostica Jaume Catarineu, CEO d'Ubiquat. Amb seu a Igualada, aquesta empresa està especialitzada en la implantació de criptomonedes i ha ajudat diversos ajuntaments i entitats a desenvolupar la seva moneda virtual, com ara els Vilawatts de Viladecans. Impulsats per l'Ajuntament de la població, equivalen a un euro però el seu valor és molt més gran, ja que incentiven —amb descomptes o premis— les pràctiques dels vilatans que afa-

voreixin la compra de proximitat, la transició energètica o la participació ciutadana. La previsió és que l'any que ve hi hagi més de 500.000 Vilawatts reactivant l'economia local i impulsant valors socials.

Coneixements i voluntat

Per a qui es preguntí si és fàcil crear una moneda virtual, ho és. Segons Aleix Ripol, membre de la junta de l'Associació Blockchain Catalunya, "qualsevol persona o col·lectiu pot crear una nova criptomoneda perquè totes tenen el codi obert i lliure, de manera que calen uns mínims coneixements de programació i una comunitat amb voluntat de fer-la servir". És aquí on hi ha la clau: perquè tingui valor i sentit (a no ser que per llei no hi hagi alternativa), els usuaris han de voler utilitzar-la, ja sigui perquè els és més còmode i fàcil, perquè els dona un rendiment econòmic, perquè s'alineen amb l'objectiu que persegueix o per l'expectativa de valor futur. En aquest sentit i preguntat per l'hipotètic projecte d'una criptomoneda catalana pròpia, el professor de la UOC Víctor García Font reflexiona: "Si un grup de gent d'una regió treu una moneda nova, quin mecanisme utilitzaran per fer que la moneda tingui algun valor i que els ciuta-

dans l'utilitzin? Aquí el problema no és tècnic sinó d'incentius econòmics per utilitzar-la."

Per Jaume Catarineu, és possible que si hi ha molta gent entregada a la causa independentista una estratègia pugui ser, efectivament, crear una criptomoneda pròpia i, per exemple, pagar amb aquesta moneda la feina feta en benefici de la construcció de la República, prometent una conversió a euros quan el projecte sigui una realitat. El CEO d'Ubiquat posa com a exemple *start-ups* que ja es financen així, amb l'emissió d'una criptomoneda que dona un retorn quan el projecte empresarial ja funciona. Ripol, coorganitzador de la trobada més gran sobre bitcoin i *blockchain* que es fa a Barcelona, és més escèptic: "S'ha intentat crear algunes criptomonedes vinculades a una identitat nacional i el resultat no ha estat gens bo, un exemple és Pesetacoin, creada per un grup de gent vinculat a la comunitat hispana i avui amb un volum de transaccions diari de només 12,20 dòlars."

Registre de les cases de canvi

Pel que fa al possible ús de les criptomonedes per desviar fons, els experts admeten que la plataforma pot servir per fer operacions sense estar tan controlades com quan hi ha comptes bancaris o targetes de crèdit pel mig, però recorden que les cases de canvi virtuals, on es fan la majoria de compravendes de monedes virtuals, han d'informar diàriament Hisenda dels moviments registrats. "Els webs que canvien criptomonedes per diners convencionals han de tenir un registre de les transaccions que poden consultar les autoritats en cas de sospita de delictiu", certifica Ripol.

El que és cert és que els comptes creats en plataformes com les de Bitcoin són anònims (no van vinculats a una identitat com passa amb els comptes bancaris sinó que simplement tenen un codi alfanumèric), de manera que és el mitjà escollit, per exemple, per molts *hackers* que demanen diners a canvi de retornar dades o desbloquejar comptes. Pel professor García Font, "el veritable problema no està en el blanqueig de capital perquè també un quadre de Picasso es pot fer servir per legalitzar diner negre, sinó que a la majoria de països els fa molta por perdre el control dels diners i passar-lo als ciutadans i per això posen impediments i fins i tot prohibeixen les criptomonedes". ■

250.000

milions d'euros movia divendres la plataforma de bitcoin, la primera criptomoneda i la més coneguda, que no té un tipus de canvi fix sinó que fluctua en funció de l'oferta i la demanda, com la borsa

5

anys és el termini que s'han fixat el Banc Central Europeu, la Reserva Federal nord-americana i el Banc del Japó per tenir l'equivalent de les seves divises en monedes virtuals

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El blanqueig amb monedes digitals, sense acreditar

■ La Guàrdia Civil admet que ha de provar el suposat desviament de fons a Waterloo ■ El conseller Puigneró, en la deducció

Mayte Piulachs
BARCELONA

La conversa telefònica que Víctor Terradellas va registrar d'amagat amb l'exdirigent de CDC David Madí i el d'ERC Xavier Vendrell, en dies diferents del maig del 2018, en les quals parlen de criptomonedes i una inversió d'un grup rus (amb gran escepticisme dels expolítics) és la base de la Guàrdia Civil per construir sospites de finançament il·legal de l'independentisme català.

El primer indicatiu criminal és que l'expresident

Puigdemont finança el seu exili a Waterloo amb diners públics que són blanquejats a través del sistema de les criptomonedes, i en fan el cervell de l'operació Jaume Cabaní, expert informàtic, que es va traslladar a Bèlgica el 2018. La investigació, però, fa un salt i equipara criptomonedes a blanqueig de capitals sense detallar la hipòtesi clau és a dir el flux de diners públics, malgrat que ja s'han remenat tres comptes bancaris de Cabaní, les seves declaracions de renda, i s'ha demanat la col·laboració

d'Alemanya per dos comptes seus. S'indica que subvencions del Consell Català de l'Esport cap a la Plataforma ProSeleccions Catalanes podrien ser una font perquè Cabaní va cobrar un treball (10.559 euros) el 2017. Res més. També sospiten de Cabaní perquè gestiona les donacions privades als exiliats, i constaten que s'han destinat a pagar honoraris d'advocats d'allà. I una nova sospita és que el 2019 va rebre prop de 17.000 euros de la plataforma Kraken, que treballa amb bitcoin. És a dir, fa una

El conseller Puigneró, amb les fotos dels dos presidents ■ O.D.

transacció en criptomonedes, que en recuperar-les a euros sempre deixa rastre, com sostenen els experts, malgrat els recels de la Guàrdia Civil. I, de CatGlobal, societat de Puigdemont, s'admet que per ara "no consta subvenció pública directa i la indirecta s'hauria d'acreditar".

El segon indicatiu és que es volia usar el sistema de monedes digitals per impulsar la República Catalana: "L'objectiu és crear un model econòmic al marge de la regulació actual i al voltant de la crip-

tomoneda." En aquesta deducció, el tinent coronel Daniel Baena, que redacta els informes, cita en aquest projecte un munt de persones i càrrecs públics, com ara l'exconseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró, que, en ser aforat, si se'l volgués investigar s'hauria d'elevat la causa al TSJC. "La implementació de la «república digital» seria coordinada des de Waterloo per Cabaní en connexió directa amb el Departament de Polítiques Digitals", afirma la Guàrdia Civil. Aquí

es farceix l'informe policial amb projectes oficials de la Generalitat, com ara l'impuls de la identitat digital. També s'hi inclou el projecte de llei del vot electrònic, encallat al Parlament des del 2018. De la conversa, es destaca que Madí va dir a Terradellas: "Aquí la clau de volta és que la Generalitat acceptés pagaments en criptomonedes." Res delictiu. El futur. I s'hi afegeix que Catalunya s'emmiralla en el model de la república digital d'Estònia, l'estat al núvol, fet com a prevenció a una nova invasió russa.

El magistrat Joaquín Aguirre, titular del jutjat d'instrucció número 1, per ara dona versemblança a la "deducció" de la Guàrdia Civil, sumat a un anònim sobre negocis a Catalunya d'un grup rus liderat per Miroslav Melnik, suposat testafarro del ministre Serguei Lavrov. Tampoc menysté que Terradellas parlava d'un grup rus, que volia una base en criptomonedes a Catalunya per entrar a Europa i tenir un altre braç a Àsia. ■

LI PRESENTEM LA CADIRA PUJAESCALES **FLOW2**

Més info a
www.farre.es

**IDEAL PER A ESCALES CORBES.
INSTAL·LACIÓ RÀPIDA SENSE OBRES.**

- Va a l'escala, no a la paret.
- Incorpora ASL, tecnologia avançada de gir i anivellació.
- Cadira i braços de plegat fàcil.
- Arrencada i parada suau.

Farré
accessibilitat

Tel. 609 314 500
www.farre.es - farre@farre.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els ajuntaments sobiranistes ja acumulen 598 causes judicials

■ No hissar la bandera espanyola o abonar la quota a l'AMI és el que enceta més processos ■ La delegació del govern de l'Estat, i entitats o partits unionistes, principals litigants

Francesc Espiga
BARCELONA

De bon principi, el món local ha estat un engranatge clau en la gestació i eclosió del procés sobiranista. Les múltiples iniciatives que han dut a terme els ajuntaments governats per l'independentisme, que van des de l'aprovació de mocions fins a la participació en el referèndum de l'1-O, han actuat sovint com a caixa de ressonància del moviment al territori. Això, però, ha tingut conseqüències, i la més visible són les 598 causes judicials que s'han obert contra aquestes corporacions i que, de manera més o menys tàcita, estan relacionades amb el procés. No totes, ni de bon tros, continuen encara vives, ja que una part molt significativa de les quals o ja tenen una sentència dictada o directament han estat arxivades. Quantes en són, d'aquestes últimes, és tota una incògnita. I per què? Doncs perquè és més que recurrent que aquests ens locals no comuniquin les resolucions dels tribunals a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), l'entitat que centralitza el còmput de tots els processos que s'han posat en marxa.

Entre els motius que han originat aquests 598 procediments, hi ha una mica de tot. Els més comuns serien, per aquest ordre, no tenir hissada la bandera espanyola (132) o haver formalitzat el pagament de la quota per formar part de l'AMI (127). En aquest últim capítol, tots els recursos han estat

La frase

“Aquest setge judicial no ens ha fet afluir en el nostre discurs, però sí que et fa estar més alerta”

Anna Erra
ALCALDESSA DE VIC

La xifra

50

ajuntaments han acabat als jutjats per haver ratificat mocions en què es demana l'abolició de la monarquia.

imposats per l'advocacia de l'Estat amb l'argument que s'està costejant una despesa que està fora de l'àmbit competencial d'un consistori. Malgrat que per la via ordinària les sentències han estat disperses, en el moment en què han arribat al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) per la via del recurs, la gran majoria han estat desfavorables als ajuntaments.

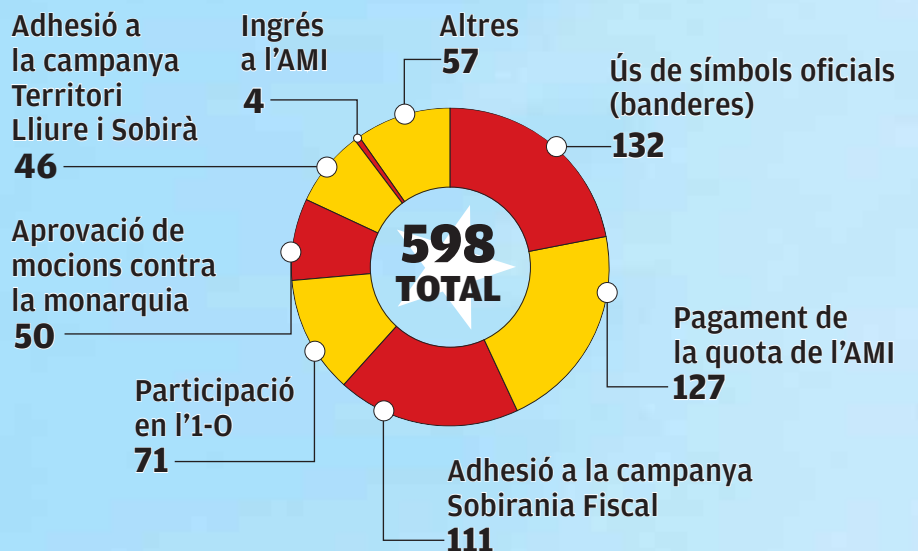
El paper de l'Estat

Un percentatge molt elevat del total de contenciosos sobre les retribucions a l'AMI, així com, per exemple, els que també es van incoar per l'adhesió d'alguns ajuntaments a la campanya *Sobirania fiscal* —que instava a ingressar els pagaments de l'IRPF i l'IVA a l'Agència Tributària de Catalunya—, van ser iniciats per la delegació del govern de l'Estat a Catalunya, que va tenir

un paper especialment actiu per impugnar totes aquestes iniciatives durant el període en què el PP manava a Madrid. Per acotar encara més la seqüència, els anys en què María de los Llanos de Luna va ser delegada del govern a Catalunya —del 2012 al 2016— es va multiplicar el nombre d'anades al jutjat. I una altra campanya per la qual va tocar el rebre als consistoris, i que per aquella època era objecte de debat recurrent, era la que instava els municipis governats per l'independentisme a declarar-se “territori lliure i sobirà”. Celrà i el Masnou, per citar-ne només dues, van ser algunes de les poblacions que anys més tard —tants com sis— van veure com el TSJC declarava nul l'acord del ple en què es pactava el suport a la iniciativa, merament retòrica, amb el pretext que contravenia l'ordre constitucional.

Ara bé, l'Estat no ha estat l'únic impulsor de les demandes. Partits com ara el PP i Cs han tingut la consigna d'actuar davant la més mínima sospita que un consistori pogués estar trepitjant terreny pantanós. Els exemples, aquí, també són nombrosos i s'estenen pel conjunt del territori. A Reus, el 2015, les dues formacions van agitar políticament la decisió de l'equip de govern d'adherir-se a l'AMI. Aquest flanc, però, l'entitat que el va cobrir de manera més fèrria va ser Societat Civil Catalana, que va ser la precursora de canalitzar totes les denúncies —per ser exactes, qua-

Causas judiciales obertes contra el món municipal independentista

FONT: AMI / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

A Vic, els busquen les pessigolles des d'Oviedo

El de Vic és un dels molts exemples de corporacions que han hagut d'enfrontar diversos litigis judicials derivats del procés. El 2012 el sindicat Manos Limpias va presentar una denúncia perquè la bandera espanyola no onejava a l'edifici consistorial, fet que va donar peu a un llarg procés que va culminar el maig del 2018, quan l'ens va ser restituïda per ordre judicial. Entremig d'això, un advocat d'Oviedo va interpo-

sar una querrela per prevaricació i malversació de cabals públics contra l'alcaldeessa del municipi, Anna Erra, per haver difós proclames independentistes a través de la megafonia pública, episodi que va generar un terrabastall mediàtic considerable. Davant de tots aquests embats de la judicatura —i s'hi podria afegir la causa que va haver d'enfrontar el regidor de la CUP Joan Coma per haver pronunciat aquella famosa

frase de la truita i els ous—, l'alcaldeessa Anna Erra assegura que tot plegat “no ha fet variar” la seva posició política, però sí que admet que ha influït en la tasca municipal, ja que tant els càrrecs electes com el mateix secretari municipal han d'estar més a sobre dels articulats de tot allò que es vota en el ple. “Coaccionats potser no seria la paraula, però sí que t'obliga a estar més alerta, i tot plegat et fa reflexionar”, conclou.

tre— que van qüestionar l'ingrés a l'entitat independentista. En aquest apartat, els tribunals també han acabat donant la raó als litigants.

No tots aquests processos, però, fan referència a un passat més o menys immediat, aquell en què el procés estava en ple estat d'ebullició. Després que

l'octubre del 2018 l'executiu espanyol, amb Pedro Sánchez ja a La Moncloa, iniciés una ofensiva per anul·lar les resolucions del Parlament en què se sol·licitava l'abolició de la monarquia, l'AMI va decidir traslladar el debat al món local per amplificar-lo. Així, diversos ajuntaments van ratificar una moció en

què es donava suport a la reprovació de la corona per part de la cambra catalana. I la resposta de l'administració general de l'Estat va seguir el mateix patró descrit fins ara: elevar un contenciós que, gairebé en la majoria dels casos, va superar el primer filtre i va ser admès a tràmit pel jutjat de torn. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CAP AL 14-F. ELS GRUPS PARLAMENTARIS

Albert Batet President del grup parlamentari de Junts per Catalunya

“Patim la repressió de manera conjunta, hem d’avançar junts”

ERC • “Nosaltres tenim clar que ni un tripartit del 155 ni un tripartit «a canvi de nada»” **DIÀLEG** • “La voluntat de l’Estat espanyol d’aconseguir un acord per trobar una solució política és morta”
ELECCIONS • “Hem de ser garantia perquè hi hagi unitat independentista al Parlament i al govern”

Emili Bella
BARCELONA

Albert Batet ens cita en un Parlament pràcticament desert per la pandèmia i ens parla d’un “binomi indissociable de solvència i independència” que sembla un lema de campanya electoral.

Avui JxCat ha d’aprovar el reglament de primàries. Com es triaria el candidat efectiu si l’Estat vetés Carles Puigdemont, en el supòsit que faci el pas de presentar-s’hi?

Bé, primer esperem que es ratifiqui la proposta de reglament que ha elaborat l’executiva per a les primàries, que són en dues fases: una primera en què s’escull la persona candidata a la presidència de la Generalitat i una segona en què es trien les persones que formen part de les candidatures als diversos territoris. JxCat és un partit que s’ha formalitzat aquest estiu, fa una aposta molt clara per la transparència, la participació i la integració de sensibilitats i forces diferents. Anirem amb tota la força a les eleccions i hi posarem tots els nostres actius polítics per guanyar-les.

Puigdemont és el principal actiu, doncs.

És evident que hi ha decisions personals a prendre; no em pertoca a mi. Cadascú ha de decidir quina és la millor manera amb què pot donar més força i ser un actiu de cara a les eleccions.

Sabrem qui és el candidat efectiu a la presidència de la Generalitat de JxCat en aquestes primàries?

Es fan per conèixer el candidat a la presidència, o candidata.

Existeix encara alguna possibilitat que hi hagi un acord pre-electoral amb el PDeCAT, o això està al 100% descartat?

Nosaltres hem de respondre sobre fets, no sobre hipòtesis. Sempre hem defensat la unitat i, per tant, la nostra oferta a tots els partits per anar junts sempre està sobre la taula, no l’hem retirat mai. Una altra cosa és que no en parlem cada dia. Qualsevol escaleta per poder aconseguir la unitat sempre l’aprofitarem. I sobre el PDeCAT, em sorprenen una mica les decisions que ha pres, perquè no van d’acord amb els mandats congressuals ni del consell nacional del partit, que deien que havia de transitar cap a JxCat i això no està sent d’aquesta manera. Espero que hi pugui haver una rectificació en aquest sentit, però estic convençut que el conjunt de les bases, de la gent que al seu moment va fer confiança a JxCat, JxSí i Convergència, un trànsit natural com el que he fet jo, que era diputat de CiU, de JxSí i ara de JxCat, ens faran confiança en les eleccions del 14 de febrer. Hem de treballar entre tots perquè no hi hagi cap vot independentista que quedi sense representació al Parlament.

L’última enquesta del Centre d’Estudis d’Opinió diu que l’independentisme no assoliria el 50% del vot en les eleccions.

Les enquestes, s’ha constatat durant bastant de temps, acostumen a tenir alguns biaixos.

Seria un fracàs no arribar-hi?

Nosaltres hem de treballar per arribar-hi. Obtenir un 49,9% ja és un èxit, però hem de treballar per assolir un 50%. Per què? Oi que donem valor a un 50%?

Doncs és evident que, si l’assolim, ha de tenir conseqüències polítiques.

Què es pot fer amb un 50%?

Amb un 50% es pot treballar i alinear-se perquè al llarg d’una legislatura de quatre anys establim dos escenaris. Un: aconseguir reconeixement internacional. Sense reconeixement internacional i sense la feina de l’exili, no aconseguirem la independència. Hi ha d’haver un reconeixement internacional per la república catalana. I dos: posar les bases per poder-nos situar en un escenari de ruptura democràtica pacífica i cívica.

Les enquestes diuen que ERC va al davant de JxCat. En tot cas... Això també ho deien el 21-D.

En tot cas, tornariu a governar junts?

Nosaltres ens considerem aliats, compartim un objectiu amb totes les forces independentistes i cal treballar en un escenari d’unitat. En tot cas, nosaltres tenim clar que ni un tripartit del 155 ni un tripartit a canvi de nada. Nosaltres responem pels nostres fets i les nostres accions. Estem disposats a allargar la mà i a crear, com a aliats, escenaris compartits i estratègies conjuntes que serveixin per avançar i no per retrocedir. I estem convençuts que podem trobar punts de connexió, que hi són i que són forts, perquè patim la repressió de manera conjunta. Les clavegures de l’Estat ens persegueixen a tots de la mateixa manera. Ho hem vist aquests dies: s’estan espiant partits, l’actuació de portaveus, i s’estan filtrant converses privades; això viola la intimitat i els drets bàsics fona-

mentals dels independentistes. Si patim la repressió de manera conjunta, hem de preparar com avancem de manera conjunta.

Encara que ERC guanyés les eleccions, governariu amb ells? Encara que el president fos d’ERC?

Primer cal que hi hagi eleccions, hem de veure els resultats que hi pugui haver i nosaltres responem per nosaltres mateixos. Entenem que hem de treballar perquè el 14-F tothom qui tingui dret a votar, i vulgui votar, pugui votar. I aleshores nosaltres hem de ser garantia i baluard perquè hi hagi aquesta unitat independentista, que també hi sigui al Parlament i al govern de la Generalitat, com volem que hi sigui a totes les institucions.

Faríeu president el candidat d’ERC sense entrar al govern? Sobre hipòtesis... Hem de veure el resultat de les eleccions.

Faci’m balanç de la relació entre JxCat i el president del Parlament, Roger Torrent, en aquesta legislatura.

El president Torrent és el president del Parlament i nosaltres som respectuosos amb les institucions catalanes i amb les persones que hi exerceixen càrrecs. Una altra cosa és que no hàgim compartit algunes decisions que s’han pres. Quan no tenim una estratègia compartida d’unitat per avançar, no avancem. Aquesta és una invitació formal que fem a tots els partits: hem de trobar com avancem si aconseguim el 50%, si tenim una majoria absoluta independentista, ja que patim la repressió de manera conjunta. És que som aliats, i, com a aliats que som, no podem entrar en retrets, no podem en-

Hem de treballar entre tots perquè no hi hagi cap vot independentista sense representació

trar cada dia a posar el dit a l’ull a l’altre, perquè som forces aliades que patim la repressió de manera conjunta. Hem de fer tots l’esforç amb generositat per veure com avancem en el procés d’independència.

És viva la taula de diàleg?

S’ha reunit una vegada. La nostra voluntat de diàleg és viva, però el que veig morta és la voluntat de l’Estat espanyol d’aconseguir un acord polític per trobar una solució política. I ho veiem amb actuacions tolerades i permeses, com la repressió de l’operació Volhov. La Guàrdia Civil té una comandància política, no? I el govern més progressista

Catalunya

El president del grup parlamentari de JxCat, Albert Batet, exalcalde de Valls, divendres al Parlament

■ JUANMA RAMOS

Pel que fa a l'operació Volhov, no hi ha res que veieu que pugui ser veritat de tot el que investiguen? Entenc que els 10.000 soldats russos puguin ser ridículs, però no hi veieu res delictiu enlloc?

És inacceptable que al segle XXI l'Estat espanyol utilitzi filtracions d'accions de portaveus, de reunions privades que no tenen res a veure amb la causa judicial, que violi la intimitat, que violi drets... Això ja sabem el que és, hem vist casos d'aquest tipus: Aigües de Girona, Xavier Trias, el 20-S, els CDR detinguts a Sabadell per presumpte terrorisme quan es demostra que no hi havia res... Ja sabem de què va. Som aliats i, si som aliats, hem de funcionar com a tal, amb confiança, amb lleialtat, entendre que la repressió ens afecta a tots. Nosaltres no entrarem a fer cap valoració ni a fer aquest joc a l'Estat amb la tolerància del govern del PSOE i Podem. No podem tolerar que això passi i no en serem còmplices. No podem entrar en el xafardeig ni en la vida íntima de les persones, de reunions de partits, de portaveus, encara que no siguin el nostre partit polític. Hem de ser exemplars, sobretot quan no ens afecta a nosaltres i afecta altres formacions polítiques. Per respecte, és evident que no farem cap consideració per no ser còmplices i no entrar en el joc de la repressió que vol l'Estat amb aquesta operació.

L'exportaveu Eduard Pujol diu que se l'ha condemnat sense escoltar-lo, que no són certs els assentaments sexuals de què se l'acusa i que no hi ha cap denúncia al jutjat. Entenc que JxCat dona més credibilitat a les acusacions, vist que l'ha apartat. El partit Junts per Catalunya ha actuat amb la màxima diligència i celeritat davant d'aquest cas per respecte a tothom, a totes les persones afectades i a la seva intimitat. Em remeto al que va comunicar la setmana passada el partit en la roda de premsa. És un cas que ja està en el procés que pertoca.

Des de quan sabia la direcció que existien aquestes denúncies? A mi se'm comunica el dijous de la setmana abans, jo demano que també es comuniqui per part del partit al secretari general i el dilluns, amb la màxima celeritat, es prenen les decisions que es prenen. ■

Estem en pandèmia i el govern espanyol apuja el pressupost de la monarquia i de l'exèrcit

de la història ho tolera i ho permet. Ho veiem amb els incompliments flagrants d'infrafinançament de la Generalitat, es veu amb els pressupostos, amb la llei de la dependència... No es compleix el percentatge del PIB de les inversions, no se soluciona el dèficit fiscal, estem en pandèmia i qui té el BOE per prendre les decisions apuja el pressupost de la monarquia en un 5% i el de l'exèrcit en un 7%, es gasta 2.000 milions d'euros en la compra de tancs i paga 1.500 milions als bancs pel Castor... És evident que no compartim que en aquests moments es destinin tants recursos a aquests àmbits i, en canvi, s'apugi la quo-

Estem disposats a negociar [el pressupost espanyol], no ens fa por negociar

ta d'autònoms, i es puguin apujar impostos, i no s'afronti la indemnització als pares en cas de quarantena com demanava el president Torra. Davant d'aquesta situació, de la no resposta, veiem que s'incrementa la repressió, que ja afecta 3.000 persones, que no hi ha hagut voluntat de diàleg ni cap proposta de l'Estat des que hi ha aquest govern teòricament progressista que s'hagi materialitzat, que han inhabilitat el president Torra, l'operació Volhov... Aquesta és la resposta que ens està donant l'Estat espanyol.

Entén que ERC i el PDeCAT s'avinguin a permetre la trami-

Som aliats [amb ERC] i, si som aliats, hem de funcionar com a tal, amb confiança, amb lleialtat

tació d'aquests pressupostos? Cadascú té el seu projecte polític; nosaltres entenem d'una manera molt clara que aquests pressupostos no són suficients. Estem en una situació de pandèmia molt greu i cada mesura restrictiva que hi hagi en l'àmbit de la pandèmia ha d'anar acompanyada de recursos. Mentre diem que fan falta més recursos, l'Estat paga, com deia, 1.500 milions d'euros a la banca pel Castor i 2.000 milions per comprar tancs, apuja el pressupost de la monarquia i el de l'exèrcit i rebaixa els diners que marquen l'Estatut i la llei de dependència, que venen reglats per llei! Menys monarquia i menys exèrcit i

Quant a l'operació Volhov, no entrarem en el joc de la repressió que vol l'Estat ni en serem còmplices

més persones i més recursos.

Quines condicions posa JxCat per aprovar els comptes?

Nosaltres el que no farem és aprovar-los *a cambio de nada*. El que hem de fer és que hi hagi possibilitats de negociar. Estem disposats a negociar, no ens fa por negociar, volem negociar i aconseguir més recursos per a Catalunya. Hem de protegir la immersió lingüística, la llengua, els mitjans de comunicació públics –que són de referència i tenen unes audiències boníssimes–, hem de defensar la cultura, les inversions, les pimes i els autònoms. Estem disposats a negociar i a trobar acords.